

[Ove Hansen.]

skaber og materialer til rådighed for dette, har ret til en vis erstatning fra kommunen for tabt arbejdsfortjeneste og for det materiel, de har anvendt. Ved ændringsforslaget til § 22 præciseres det nærmere, hvem der har kommandoen på brandstedet. Ikrafttrædelsestidspunktet ændres til 1. april 1961.

Jeg skal med disse få bemærkninger anbefale lovforslaget med de foreslåede ændringer, der er tiltrådt af ministeren, til vedtagelse.

Vagn Bro: På mit partis vegne kan jeg anbefale de ændringsforslag, som er stillet til forslag til lov om brandvæsenet i købstæderne og på landet, og som er tiltrådt af justitsministeren.

Alle forslagene går efter min mening ud på på en rimelig og forsvarlig måde at effektivisere brandvæsenet, der på en tjenstfuld måde — det ligger vist uden for enhver diskussion — er afgørende for rening af både menneskeliv og millionværdier. Der er i gennemsnit ca. 10 000 brande om året og skader til et beløb af over 200 mill. kr. Det er for øvrigt interessant at se, at brandskaderne sidste år på grund af brandvæsenets modernisering er gået ned i forhold til tidligere. Vi må så yderligere sætte vor lid til, at oplysning i skole og hjem — som på færdselsområdet — vil kunne bringe resultater.

Ændringsforslagene til §§ 7 og 8 går ud på at hæve aldersgrænsen for brandinspektører, vicebrandinspektører og brandfogeder og det menige mandskab, ikke med mange år, men med henholdsvis 2 og 5 år. Jeg skal dog erkende, at det er meget vigtigt, at personalet er legemligt mobilt. For generalernes vedkommende — om jeg så må sige — skal vi jo altid se på den legemlige mobilitet i forbindelse med erfaringen, og derfor er der måske ikke noget urimeligt i, at alderen her er sat op.

Når den røde hane galer, ved dag eller ved nat, kan jeg, der nu i ca. 30 år har fungeret som politimester og har været til stede ved mange brande, bevidne, at der — bortset fra den yngste ungdom, der jo tager det som en fornøjelse — gøres et kolossalt og i sandhed filantropisk hjælpearbejde af naboer og bysbørn, og mit parti

og jeg deler det synspunkt, at dette hjælpearbejde bør være og forblive en almindelig borgerpligt. Jeg har set mange udvise ganske overordentlig stor hjælpsomhed. Jeg kan derfor tilslutte mig ændringsforslaget til § 20, der på begrænset måde yder en ringe hjælp til dem, der ud over 24 timer har deltaget i rednings- og slukningsarbejdet, eller har stillet redskaber og transportmidler til rådighed. Her bliver det altså kommunen, der skal betale for bistand ud over 24 timers varighed.

Ved ændringsforslaget til § 31 har man søgt at imødekomme skorstensfejerlavets ønske, og det er sket på en afgjort rigtig måde, idet man generelt slår fast, at skorstene skal renses mindst 2 gange om året, men skorstene, der sjældent bruges, dog kun én gang. Jeg vil henstille til den højtærede justitsminister, der jo nærmere skal fastsætte reglerne, at man netop vil graduere, måske fastsætte en hyppigere rensning af skorstene, som ofte benyttes, og en mindre hyppig rensning af de andre.

Jeg følger endvidere til, at jeg er enig i de bemærkninger, der står i betænkningen, at pligten til at lade rensning foretage af den fagligt uddannede skorstensfejerhjælp omfatter ikke alene de egentlige røgkanaler, men også røgkanalerne mellem kedelen i centralvarmeanlæg og selve skorstenen.

§ 32 gik oprindelig ud på, at skorstensfejermestre kunne ansættes, uden at der blev stillet særlige krav om uddannelse. Det stillede ændringsforslag går nu ud på at ændre dette, således at der kræves en vis uddannelse, men der føjes til, at en tilsvarende uddannelse som skorstensfejer i udlandet, f. eks. i Sverige, også bliver respekteret, hvis denne uddannelse efter ministeriets mening er lige så tilfredsstillende. Må jeg her føje en enkelt bemærkning til. Jeg så, at der i et blad — jeg tror, det var Berlingske Aftenavis — blev harelceret over, at nu havde sagkundskaben endelig sat lovgivningsmagten stolen for døren, så fremtidig kunne ikke enhver husejer feje sin egen skorsten. Dertil vil jeg sige, at der er ikke noget om dette med at sætte stolen for døren. Nej, forholdet er det, at i gammel tid var der mange, der ville spare udgiften til skorstensfejning og derfor gjorde det selv, men i dag er der uendelig få, som gør det, og jeg forstår det så ud-